

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

S Ante T

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

ros squalere veteres dicebant. Virg. li. vii. Per tu-
 nicam squalentē auro latus haurit apertum. Hinc
 postea tractū est vt corpora inculca z veluti squāmō/
 sa alta congerie sordium squalere dicant. Idē lib. ii.
 Squalentē barbam z cōcretos sanguine crines. Et
 lib. j. Geo. Squalētē abductis arua colonis.
 Squāme: quibus corium piscis aut serpentis tegitur.
 Hinc Desquāma as: z equāma as: qd est squāmas
 detrabo. Plau. in au. Diomo desquāma pisces. Ab
 harum similitudine locicarū quoq; catenule squāme
 dicunt. Virg. Quem pellis athenis in pluinā squā/
 mis auro conserta tegebat.
 Squarolosus: a squāmarū similitudine dicitur: cuius scu/
 tis epurgit ob assidua illuuiem. Lucil. Garonū ac ra/
 picum squarosa incondita rostra.
 Squattina: ex planoz piscū genere: q; ppter squalorē:
 hoc est asperitatem cutis ligna z eborca poliant.
 Squille genus arboris. Var. li. j. de re rust. Alia in ma/
 ri: vt palmas z squillas.

S Ante T

Stalagnū genus inaurū fuisse ostendit Nonius. alle/
 gas Leciliū q ait. Ex auro ei stalagnū domi habeo.
 Stadiū latine curriculū: siue locus in quo equi homies
 ve currūt z certant ablete. Nam z Domitianus in/
 ter cetera stadiū extruxit. Dicitū stadiū octo tho/
 siodromos hoc ē a statione: q; hercules eo spatio vno
 spū confecto constituit. Nam clarissimū fuit curri/
 culū stadiū olympiū qd hercules suis pedib; metatus
 fertur: continetq; octauam mille passuum partem qd
 centum. xv. nostros efficit passus hoc est pedes sex/
 centos viginti quinq; vt scribit Pli. Que mensura
 octies efficit mille passus.
 Stadiodromi dicitur qui in stadio cursu certāt firmi/
 cus Si mara respexerit leporē celestē in horoscopo:
 faciet stadiodromos. Stadiodromos etias locus in
 quo ludi z cursus exercent. Plinius. li. xxiii. Eundē
 vicit: z leontius qui fecit stadiodromon altylon qui
 olympiē ostenditur.
 Stas stas stetit: statū pprie significat in se z sua mole con/
 sistere. Et nō tantum de animatis: sed de inanimatis
 quoq; dicitur: vt nauis stat: flumen stat: currus stat:
 sol stat. Unde solstitium. Item auis in aere stat. Ar/
 bor stat. Virgilius. Stabat a cuta siler. Item Stare
 significat rectum esse. Seneca. Alios stantes: alios
 genibus flexis vidisses: sedentem aut cubantem ne/
 minem. Item permanere: durare. Licero. Facere p/
 missa: stare conuentis: reddere depositum. Virgili.
 Et bene apud memores veteris stat gratia facti. Itē
 bovere. Cecil. Stat ager sentibus. Item plenus esse
 Virgilius. Jam puluere cglum stare vident. Itēz
 prominere. Lucil. Hic corpus solidum inuenies hic
 stare papillas Dictor marmoreo. Item prestitutum
 esse z immobilem. Virgilius. Stat sua cuiq; dies.
 Quidius. Sic stat sententia: id est imobilis z fixa est.
 Item in animo esse. vt Virgilius. Omnis in ascantio
 chari stat cura parētis. Itē quietere. Apul. Dū for/
 te stare in taberna ludētes. Itē in pristino statu ma/
 nere. Virgil. Troiaq; nunc staret priamig; arr alta
 maneres. Itē constare in precio esse. Lilius. lib. xxiii
 Dulto q; sanguine ac vulneribus ea penis victoria
 stetit. Belli. Ap. agno ei ster ea nocte absentē fuisse.
 Quintilianus. Neq; ipse hoc periculū ignoro exper/
 tus nō leui do cumēto quātū steterit mihi q; semel im/
 para nō feci. Stare firmū esse nō moueri: sed constan/
 tem esse. Lilius. Restitit autē aduersus famā: rumo/
 resq; hominū: si statio firmus steteris. Stare p me: p
 te: per illū dicit: cū nos ad aliquid aliud causa sumus
 ne qd fiat. Pli. lib. xviii. Non stat p me: quo minus
 regū intelligas z celestia scias. Quir. Itō p me stetit

sed p illa. Cōposita huius verbi sunt. Absto adsto vel
 asto. Cōsto. R. cūsto: Antesto: Cōtrasto p aduerfor
 Meius. Cōtrastat sem p nec me finit loquit. Esto a
 quo supergo. Insto: Intersto. Disto. Obsto. Persto
 Resto: Substo: Supersto. Et p m aliquos Panse/
 sto: qd est quasi ad manus foris sto. Preterea. Sol/
 stitium z iusticiū a sto deducunt.
 Stabilis: qui est aptus ad standū.
 Stabilio is: stabilem facio: firmo: Plau. in am. Regis
 thebano Creonti regnū stabilioit ius. Hinc C. onsta/
 bilio: qd est totū stabilio. Idē in ac. Ego rē meā cōsta/
 bilioi cū illum emi de pceda a questoribus.
 Stabulum: a stado locus dicit in quo longo itinere fessi
 succedere solent: q; z diuertorium z hospitium dicit so/
 let. Unde z prosbulig meretrices dicit q; questus co/
 pioforis gratia concurrētibus illuc aduenis mansio/
 nes ante stabula habuere. Petro. in sarr. Sed nec
 viam diligētē tenebat: quia nec quo stabulū esset scie/
 bam. Hinc stabula dicunt loca generaliter in quibus
 armenta gregesq; consistunt in agris z sub dio velu/
 ti quedam stationes animalū. Nam vbi equi tenen/
 tur specialiter Equile. vbi oues Ouille. Vbi iues ha/
 ram dixer. Bobile quoq; a bobus. Capile a capris
 nomen traxerunt. Virg. Quattuor a stabulis prestā/
 ti corpore tauros Quertit. Idē Interca cū iam stabu/
 lis saturata moueret Amphitroniades armāta abis/
 tāq; parer. Dotest etiā p sepe in hospitibus stabulū
 dicit. Apul. Durissimo casu meo seruiens ad quū u/
 lū victorē meū pmissimū in stabulū cōcedo. Vbi aliū
 etiā Apilonis quōdā hospitium mei asinū stabulantē
 inueni. i. quasi hospitantē. Stabulū etiā sumit p qua/
 cūq; statione seu habitatiōe z loco vbi qd stare con/
 suevit. Virg. Ardua recta petit stabuli z de culmine
 sumo Pastozale canit signū. Stabulū fit ptilulū.
 Stabulo as: neu. z stabuloz deponens significat sto di/
 uerto: z qū stationē habeo: siue etiā in stabulo guber/
 no. Var. lib. j. de re rust. Si prata sint z i fundo neq;
 pecus dñe habet: dāda opa vt pabulo vedito alienū
 pecus in suo fundo pascat z stabulet. Col. lib. vii. Si
 idoneis repositū ad p sepe: ad aquā ad exercitacionē
 pecus duperimus: cureq; fuerit vt stabulent: sic in eo
 loco ne humore madescant vngule: qd facile vitabi/
 mus: si stabula roboreis asserib; cōstrata: aut diligē/
 ter subinde emundata fuerint bum; z palca supiecta.
 Sta. li. j. tb. Beticeq; pec; stabulare sū hemo. Qui.
 lib. xii. met. Hoc pec; omne meū: multē stabulant in
 antris. Hel. Tubero in historiis scriptū reliq;. Atri/
 liū consulē in Africa apud Bagadā flumē grāde fe/
 cisse aduersus serpentē in illis locis stabulantē plectū
 Hinc stabulatio māio in stabulo. Col. li. vii. Caloze
 boues sub dio: frigidū intra tectū manere oportet.
 Itaq; hiberna stabulatio eoz preparāda est. i. locus
 stabuli: vel vbi stabulentur.
 Stabularius hospes viatores precio recipiens. Apul.
 Sumo sarcinulā z precio mansionie stabulario pfo/
 luto capellinus vias. Alp. Caupones z stabularios
 eos eque accipimus q; cauponā z stabulū exercēt: et
 stabularius dicit q; stabulū: hoc est loci vbi aialia stāt
 curā gerit. Col. li. vii. Hic em recognosca grez pote/
 rit: numerusq; cōstare si velut ex militari disciplina in
 tra stabularij caltra manserint.
 Statio: locus in quo naues aut milites tuto ad tempus
 stant: vel in quo frequenter consistunt. Curt. Cogni/
 tū id p exploratores q; statioes hostiū fuerāt ingressi.
 Itē statio dicit loc; ad custodiā assignat: qū milites
 stantes vigilāt. Virg. Seruantq; vices statioe reli/
 cta. Ipse comes nysō gradit. Hinc stationarij mili/
 tes. Itē officina in quā multi cōueniunt vt de aliq; re
 decernat: z ius dicit statio appellat. Hel. Questus
 esse memini in pleriq; vrbis stationibus ius publicē

docentium. Jure. Stationes omne theatra. Similiter
 ratiō stellas maritine q̄s p̄mas vocat: et vel p̄ine q̄s
 sc̄das cōstare spectatib⁹ videant in orietē et occidēte
 stationes vocant. Et statio ipse standi actus: unde et
 nomen accepit statio. Didero. Jelsus filius naue statio
 nem impetrauit soli et lune. i. ut starent.
 Statuicula: diminutiū: id est parua statio: sicut a ra-
 tio ratiuncula.
 Stationarij milites dicunt quibus custodia aut presidij
 gra statio assignata est. Sic q̄ in urbibus aut p̄uincijs
 tenent ad p̄loz q̄tē tendē stationarij vocant.
 Stationalis firmiter stans. Pli. de siderib⁹. Eade statio
 nalis senis mētib⁹ cōmorat in signis: alioq̄n bime-
 stris cū cetera vtracq̄ statione q̄ternos mēses nō ipleat
 Statua et statuae: quasi stationes dicunt siue munitio-
 nes in quibus vt p̄p̄ius pugnet milites consistunt. Liii.
 lib. i. Tentata res si primo impetu capi ardea possit
 Ab id parum proceffit obfidione et munitioibus
 septi p̄mi hostes. In his statio vt sit logo magis q̄
 acri bello satis liberi cōmeatus erant. Et lib. ix. Sta-
 tua nostra munimento satis tuta sunt.
 Stata: sacrificia que certis ac statutis diebus fiebat que
 nō mutabant: sed firma et stabilia erant. Caro. Sa-
 cra stata solēnia sancta seruati. Ennius. Hodicaz et
 modesta formā mulieris staram vocauit.
 Statarius a vna participio status q̄n stabilis siue ido-
 neus ad standū. Terē. in beau. Adeste equo aio: date
 mihi potestate statariā agere: vt mihi liceat p̄ silētū.
 Liii. lib. ix. Statarius vterq̄ miles ordinis seruās
 Stator: qui apud magistratū assidue est: a crebra statio-
 ne: quales sunt nūcū: vel tabellarij: vel apparitores q̄
 reos in ius vel in carcerē ducunt: q̄m apud magistratū
 tum dicant sunt vt sēt parati ire quo ad illo missi fue-
 rint. Unde Plancus de statore. Venuli consulis ad
 Ciceronē scribit. Vnesto mihi fuit stator eius cū isis
 q̄b⁹ ne venire dēuicabat. Et stator dicitur est Iupiter
 q̄m stare fecerit. Romano in fugā a samnitib⁹. Plos.
 De quo in silo dicitur est. Non em a silo: sed a sto de-
 scēdit: q̄d patet ex eius cōposito Antifitor: q̄d cōpo-
 sitione et significatiōe habz a sto: sicut et antistes. Et
 dicit Stator iupiter: qui stare animo facit.
 Status us: conditio habitus q̄ lingua vernacula dicitur
 cōditio. Didero. Mā corpus nostri certus est
 status. vt omniū animātiū. Sed q̄m apud deū nō de
 statu corporis nostri: sed de vite meritis iudicatur
 apparet omnē hominē mente sua sibi p̄st statum no-
 menq̄ formare. Col. lib. viii. Quare status eius lon-
 gior. p̄ductiorq̄ ad hos casus magis habilis est. Et
 Qui status rerū: que conditio tēporz. Do. Stat⁹ ad
 habitum refertur. Statua corpori adscribitur. Sta-
 tus est scētia statua lōgitudine corporis. Quāq̄ ap̄
 rhetores Status dicit in quo causa maxime vertitur
 Licē. Status est in q̄ primo insitit q̄n ad te pugnan-
 dum congressa defēssio. Quintil. Status est q̄d ex
 prima cōstitutione nascitur. Exempti causa. Intentio
 est. Fecisti homicidiuz. Depulso est. Non feci. Que-
 stio an fecerit. Hinc constitutio cōsecutalis q̄ et sta-
 tus dicitur. Tres aut esse status quidā dixerunt. Con-
 secutalem: Iudicialē: et finitiuum: siue legalem.
 De quibus in rhetoricis.
 Status a vniuersū q̄d firmus. Pli. lib. xviii. Jam p̄-
 mū hanc iniuriā oibus annis accidere nō posse pro-
 pter status syderum cursus. Stari dies dicebantur q̄
 iudicij causa cum peregrino instituit. Plau. in cur.
 Status conditio est hōste intercessit dies.
 Staturus a um: participium est a Sto.
 Statim aduerbiū significat constanter: p̄seueranter: con-
 tinue quasi insistentē et vno statu a stando. Plau. in
 amp. Nec recedit loco quin statim rem gerat. Neq̄
 respugo neq̄ vergilie occidit ista statim stant. Terē

tus in phoz. Bina talenta capiebam statim. Aliq̄
 mor illico: q̄ ea q̄ mor sunt cōtinenter fieri vidant.
 Licē. in ver. Statim messa nam lfas dedit.
 Stagnum a stando dicit aqua stans. Virg. Stagnū p
 parte maris pfundissima posuit q̄ ea minime mouea-
 tur: tempz sēt. i. quiescat. Similamq̄ hymein sensu
 neptunus et imis Stagna refusa vadis. Stagnum
 etiam metallū est: a quo Stagneusa um. Pli. li. xxx.
 Pyride stagna dicit: hoc et stagnuz dicitur.
 Stagno as: stagnum facio: aquā contineo. Virg. li. iiii.
 Beoz. Nam qua pelci gens fortunata canopi Acco-
 lit effuso stagnantem lumine nilum. Et dicimus sta-
 gnare aquā cum non effluit: neq̄ sorbetur. Pli. Abi
 marini fluit: effusi stagnare solēt. Et stagnare terraz
 que nō absober: sed cōtinet aquā. Idē. Agris humi-
 dis atq̄ stagnātib⁹. Liius cōpositū est. Restagnor
 q̄d est epundo: vt apud eādē lib. ix. Idē tradit in pa-
 pblagonia effodi pisces gratissimos cibus terrenos
 altis scrobibus in his locis vbi nulle restagnēt aque.
 Stannum plumbum a stando dicit videt q̄ in fornaci-
 bus p̄mū suat ac per se sēt: q̄d et Stagnū et grece
 cassiterū siue Latiteron: siue Cassitron imutatis ab
 homero isis. Nam plumbi sunt duo genera nigrum
 scz et albū. Hinc Stāneus a um. Cū vasa stannea.
 Stamen a stando: q̄ eo stat in tela omne vclamentū eo
 q̄ firme stat dū tepur: non id q̄d hinc inde trahitur.
 Subregmē q̄d subit stamini. Dicit etiā stamen q̄d
 in colo ad nendū ponit. Didero. ad Fabio. Et quibus
 facta fila retorquent cū subregmine triū colorū hys
 cinthi cocci purpure et cū stamine byssino.
 Statilinus et Statanus: vj fides q̄n nobis adstātes.
 Stater eris pe. core. generis masculini teste Didero. in
 Battib. dicitur qui duo habet didragmata. Idē
 lib. Regū. Ecce inuēta est in manu mea quarta pars
 stateris argēti. Et in Didero. Et appēdi argenti lepre
 stateres et decē argēteos. Sit aut a greco. στήλη: q̄d
 est pondero n in a cōuerso: sicut et ab ιστήλη q̄d est
 sto sit et αστο statio. Pari modo n in a mutato. A
 cuius actō greco στήλη formauerūt. Quidā hoc
 nomē aspirat atq̄ ab σταδ μίλι: q̄d est trutinū vel
 pōdero deducūt. Suidas tū στήλη εκχουσου
 ρολισμασων βαλαρσην συρρωισιο μερ
 ειχηρ εβολουστ εκχαλκου του λεσθηουστ
 χρυσου του ευμνηλου ιππων πολυ μιλ
 λου αλληλοισ εικοι ασ.
 Statera e pe. pro. a stando dicta est: quia stante libra p̄-
 satur aurum vel argenti. Est em instrumentū quo res
 ponderantur sine bilancibus.
 Statuo te rui staturū. delibero: ordino: dedico: firmiter
 pono. Lactā. lib. ii. Abstinerē plio statuisset. Et li. vj.
 Sed his omnib⁹ deus certos limites statuit. i. ordi-
 nauit. Virg. Craterasq̄ duos statuam tibi pinguis
 oliui. i. dedicabo. Terē. p. Concutere posuit cum ait
 Sublimē illum arripere et caput p̄mū in terram
 statuerem: vt cerebro dispergat viam. Liius cōposi-
 ta sūt Lōstiuo: Destiuo: Institiuo: Destituo: Dio-
 stiuo: Restiuo: et Substituo.
 Statua a statuo deduci videtur: et est imago alicuius
 quīs inter se differant: q̄ statue sint enee eboze lapidē.
 Imagines ceree et picte. Sue. in Tibe. Etā sta-
 tuas atq̄ imagines nisi p̄mittētē se ponit. p̄bituit.
 Statuicula diminutiū parua statua.
 Statuicū diminutiū a statua. Didero. in trāslatiōe ho-
 melie origenis. Sed vpo eius inemor: p̄cepti retroz
 sum respicit: impositā legē rupit: sit statuicū salia.
 Statuicū etiā dicit i vehiculis sicut. Est dū in equo
 et perozitū in mula. Pli. li. vltio. Restat spēs sumi-
 nū nemoz et iumēroz et effeda et statuicula et equoz or-
 namenta. Apud Plau. in pla. Statuicū genus sal-
 tationis est.

Statuarius qui statuas fingit: seu qui imagines fundit.
In qua nimirum arte excellere **Lisippus**. **Appelles**
Diapiteles **Hyron** **Polyclerus**.
Statuarius a um: quod ad statua pertinet ut opus statuaria
Statuaria ars ipsa faciendi statuas.
Staturosus qui statura. i. magno corpore est. **Aug.** For-
 te habens seruum formosum: staturosum: bene co-
 positum: habens alium forte statura paruam.
Statumen pe. pro. dicitur id quo fulcis vitis: ut pali et pe-
 dameta et quicquid per monumento accedit. **Statumen**
 dici potest: quasi armamentum quo res stare possit. Ipsa quoque
 pedamenta vitium ob hoc armamenta quae nominantur.
Apud **Victr.** **Statumen** dicitur quicquid per strato adiacet.
 Et statumina a statu arborum dicuntur. per ut crescedo sta-
 tum accipit rami. **Quo** ad primum significatum. **Col. li. v.**
Posita vinea. i. tertio auctumno vehemētioribus sta-
 tuminibus statim impedienda est.
Statumino as: statuminibus firmo. **Pli. lib. xviii.** In so-
 lutione terra sepibus formari ora verum lapidibus
 statuminari: et alio tempore integri.
Stapedes pe. cor. machinule ferre in quibus pedes ha-
 bere solemus dum equitamus.
Stachys latine spica. **Unde** nardi stachys. i. nardi spi-
 ca ex qua vnguentum generosum concinnat. **Nam** ut
 scribit **Pli.** **Angustarum** non solum folia: sed etiam spi-
 cas nardi in vnguento celebrat. **Et** folio quo nardi fo-
 liata nuncupatur vnguentum nardina.
Stactus myrrhe flos appellat. **Marrent** et hi qui
 aromatum nouere virtutes stacti florem esse myrrhe.
Stec et **Sturta** alio nomine dicitur siue stilla et aloa. **Qua**
 in euagge. legitur quod **Nicodemus** centum libras myr-
 rhy et aloas ad sepeliendum dominum parauerit.
Staphylinus pastinaca agrestis. **Col. lib. v.** **Am** agre-
 stis pastinaca et eiusdem nominis edomita quae greci οστρο-
 φάλη vocant: hec etiam staphis dicitur. **Palladius.**
Staphylagria perimit pediculos gallinarum.
Staphis. **Vide** in dictione **Staphylinus** de quo modo.
Status nomen poetarum comici fuit qui **Lecilius** dicitur
 est. **Status** autem appellatus fuit quoniam seruus fuit.
Status enim nomen serulle est. **Fuit** et alius poeta hoc
 nomine qui heroico carmine multa conscripsit.
Stechades pe. cor. sunt tres insule in rhodani ostio vici-
 ne mansuetissimas sic dicitur propter ordinem quo sitae sunt.
Steci enim sticon dicunt ordinem et verum. **Luc.** sin-
 gulariter prulit. **Generat** in fluctus rhodani cum gur-
 gite classis **Stechados** ora tenens.
Stella a stando: quod stare stelle videant. **Sunt** autem singu-
 lares stelle non admittunt alios: sidera vero siue alstra
 sunt que ad aliquod signum complurium stellarum com-
 posita sunt: ut aries taurus. **Est** et stella nomen poetarum
 patavini lepidissimi.
Stello as: lucco: et quasi stellas facio. **Var.** **Et** numero-
 sa sunt stellante splenia fronte. **Pli. lib. xviii.** **Am**
 stellarum hyadum et numero et dispositione stellantur.
Hinc stellarum stellis plenum: quod est celi epithetum cum
 serenum est. **In**terdum stellare est ad modum stellarum
 factum esse: quod dicitur factum id est stelle. **Claud. lib. ii.**
Ducit in thalamum virgo stat puerba iuxta **Stellares**
 non picta sinus. **Idem** lib. iii. **Et** patuit stellata domus
 considere iusti. **In**terdum inuidere a stellatione atali cuius
 natura est inuidiam habere. **de** quo **Pli. lib. xxx.**
Stele per simplex l. colung quas latini pilas vocant.
Stellio animal simile lacerte tergo depictum lucentibus
 guttis ad modum stellarum: vulgo **Tarantula** dicitur a
 grecis **Ascalabotes** quod apud eos ασκαλαβος circu-
 lus est. **Stellio** autem circulus quibusdam depictus est
 et veluti lucetibus guttis in modum stellarum. **Do-**
 sus eius perraro inierunt homines tunc semitupidum
 facit et varie afficit. **Est** et alius stellio ex araneorum ge-
 nere lentiginosus in caverniculis depictus et estum

terre habitans. **In** apulia frequens visitur: et simili-
 ter **Tarantula** dicitur scorpionibus ita contrariis
 ut visus ab eis pauorem ipsis afferat et torporis. **Bu-**
gusti. lib. v. cōsef. **Quid** cum me domi sedent stellio
 muscas captas: vel aranea renibus suis irruentes ipi-
 cans sepe intemum facit. **Hinc** stellare per inuidere. **Sed**
 et maledicta: hinc et stellationis crimen: et **Stellaturus**
 accipere apud **Spartianum** qui ait. **Tribunos** qui stel-
 laturas militibus tulissent capitali pena afficit.
Stellationatus crimen apud **iuuvenem**. a stellatione nomen
 sumpsit. **Quod** sit cum aliquid dolo factum est: ut si quis
 rem alii obligatam dissimilata obligatione per callidi-
 tatem alii distraxerit: aut si quis merces corruperit aut
 imposturam fecerit: cuius nulla ordinaria pena est: sed
 extraordinarie plectitur. **Et** ad presens spectat.
Stemma atis: coronamentum quod ex multis floribus com-
 positum est: dicitur a greco quasi στεφανος: a: σ: σ: s
 quod coronat: κα: σ: στεφανος corona. **Firmi. lib. ii.**
Diagnos viros facit **Mercurius** qui sacris et glo-
 riosis stemmatibus coronatur. **Quandoque** signifi-
 cat claram familiam: in qua insignes viri ut in fertis
 floribus elucescunt: et que plerumque ex victoria et coro-
 nis maiorum contrahitur. **Iuuenalis.** **Stemma** ad
 faciunt: quid prodest pontice longo: **Sanguine** cen-
 seri. **Suero.** quod in vetere gentilitio stemmate. **L. Cassii**
puellorum cesaris imagine retinuerit. **Quonia** vero
 mos erat apud antiquos ut viri ob res bene gestas coro-
 nis donarentur: et eadem statuarum capitibus im-
 ponerentur: inualuit consuetudo: ut stemma aliquando
 pro facinore accipiatur. **Aliquando** pro ipsius imagi-
 nibus maiorum que poni solebant in atrijs. **Var.**
Atria pilonum stabant cum stemmate rotis. **Seu** per
 gradibus generis et ordinibus descendendum qui ra-
 mis quibusdam et velut intercurrentibus lineis distin-
 guentur. **Plinius** lib. xxxv. **Stemma** vero lineis
 discurrebat ad imagine pictas. **Aug.** **Lucas** euan-
 gelista sanctus commemorat generationes eius quo or-
 dine: qua serie: quo stemmate. ad illam generationem
 ventum fuerit: qua natus est christus. **Quin** et pro in-
 scriptionibus saporum. **Var.** **Tristitia** saporum stem-
 mata delet herus.
Stentor ab homero inducitur vocalissimus cuius
 tus erat vox tonus quatus aliorum quinquaginta
Stercus ab extergendo deduci videtur: quod vndique abster-
 gi solet.
Stercoro as: simum agris fecunditatis gratia adhibeo
Pli. lib. xviii. **Ager** si non stercozatur alget: si nimirum
 stercozatus est aduritur. **Colu.** **Lupinum** vbi in flore
 vertitur: nihil agrum stercozaueris. **Et** stercozare est
 pinguefacere. **Idem** libro. xii. **Cicia** et faba stercoza-
 re agrum dicuntur. **Stercozatum** stercoze insectum
 etiam dicitur. **Idem** libro. i. **Domaria** quoque et hoz-
 eos oportet septo circumdari: et esse in pinguis atque
 in ea parte qua possit omnis stercozata colluies co-
 hortis balneo: tumque et olea epressa amurce sanies
 influere.
Stercurius dicitur est saturnus: quod primus stercozandi
 agrum rationem inuenit.
Stercozarius a um: quod ad stercoza pertinet. **Varro.**
 libro. i. **de** re rustica. **Sic** e ligno et ferro. ut plaustra ma-
 iora tria aratra cum vomeribus: sex crates stercoza-
 rias quattuor.
Sterquilinius: locus stercozibus plenus: seu stercozis re-
 ceptaculum. **Col. lib. i.** **Sterquilinia** duo sunt. **Ant** quod
 noua purgamenta recipiat et in annum conferret. **Alte-**
 rum ex quo vetera vehantur.
Sterno is: stratum stratum: de statu deicio: et quasi in terra
 extendo. **Virg. libro. v.** **Sternitur** infelix alieno vul-
 nere. **Hinc** **Celum** exercitum: stratum dicitur. **In-**
de **Strages.** **Per** translationem sternere per extendere

quādoq; ponitur. Unde sternere humi tapetas frondes et huiusmodi dicimus. Et quoniam sternendo fit ut id supra quod sternimus: hoc est extendimus aliquid tegamus sternere etiā pro tegere: atq; implere sumis. Unde sternere equos dicimus: hoc est intratis tegere. Hiero. in *Enchiridion*. Dabaiā de nocte surgens stravit asinum. Sic sternere equos cooperire: sternere humi floribus implere. Virg. Sternitur omne solū iaculis. Item quoniam sternendo. i. extendendo: et id quod extendimus cōplanamus atq; cōponimus fit ut sternere quoq; p. componere: ac cōplanare usurpamus. Et stratum dicimus complanatum atq; compositū. Unde stratum mare dicimus quando nullo ygente in fluctus vento equatum manet. Virg. Et omne tibi stratum silet equos. Et stratas vias: siue q. cōplanate sint: siue q. lapidibus recte. Idem. Viratur portas strepitumq; et strata viarū. Item quia iacēdo quod ammodo extenditur: fit ut eos etiā se sternere dicamus qui se ad iacendum collocant ut quiescant. Idē li. iij. gc. Sternūt se somno diuerso in litore phoece. Quis verbi composita sunt. Esterno: Esterno: a quo superno: desterno: inferno: proferno: et subterno: a quo subtratus.

Sternar equus ē: qui fessior excutit: ac in terrā deicit: hoc est feror. Virg. Et sternacis equi.

Sternuo is. sternui sternuti: a quo fit frequentatiuum Sternutio as. penulti. pro. Inde sternutio inflatio que a pectore eurgens totū caput cōcutit. Proper. Nam tibi nascenti primis mea vita diebus Aridus argentum sternuit omne amor. Col. lib. viij. At si molesta pituita est cūle bubule vel furculi nepete silue stris lana inuoluti naribus inserunt versanturq; donec sternuat ouis.

Sterto is. cui. dormio. Terē. in eu. fatuus insulsius tardus sterit noctes diesq;. Unde fit cōpositū Disterto Persi. Cur iuber h' enū postq; destertuit esse Heronides: quintus pauone et pyrbarozeo.

Sterilis infecundus et fructū non ferens sine prole. Et pro eis puo dicitur seu caro. Et οστρητικοσστε/ rile greci οστρητικον orbitatem dicunt. Hinc sterile sco is. sterile scere significat sterile fieri. Palladius de callinis loquens. Cimacis cibo sterile scunt. Horatius de semicocto et parere sepe cogunt et reddunt oua maiorā. Plinius libro octauo. Capre pinguedine sterile scunt.

Stesichorus penulti. correpta nomen poete et hūnera scilicet vbe ex qua hūnerus est dicitur. Alij ex Dechauria vbe natum dicunt. Alij ex palantio arcadig oppida. ferunt inde profugum Latanam venisse: eoq; in loco: defunctum et extra portam vrbis sepultū fuisse: portamq; ab eo stesichorūā nuncupatam. Floruit. xxxvij. olympiade sextaq; et quinquagesima obiit. fertur luciniam aliqñ in ore stesichori infans cecinisse mirabili auspicio summū eū poetam futurū et cantus suauitate omnes qui ante eū fuerunt superaturū. Hor. Stesichorūq; graues canene. Fuit em̄ excellentissimus lyricus: a quo stesichorūm carmen dicit. Ideo autē dicitur est stesichorus: q. primus saltare ad citbarā instituit: hoc est choreā ducere: antea Tisias vocabatur.

Stibadium accipitur pro sella et abaco quo sulci discubunt cōiungit: quod primo herbidū fuit. Postea inualescente luxuria marinozeum. hic Lorus rectius appellatur quando a tortis herbis insectat. Nā apud grecos stibades herbe sunt apte ad discubendum. Hinc stibadion cubile ex stibade herba cōstructum. Pl. lib. v. epistola. Stibadio aqua velut expressa cubantū pondere siphunculis effluit. Sunt qui dicunt stibadia esse paruas cōnationes in quibus scriptū esse solebat quot cōiungas cōnatio caperet. Ser.

in pri. con. en. Stibadia antiqui non habebant: sed stratis tribus lectis epulabantur vnde et Triclinium sterna dicitur. Var. Stibadium accipe lunata scriptum testudine. signa. Octo capit veniat quisquis amicus erit.

Stibium dicitur quo ad venustandos oculos peculiartē vtebatur. In argenti em̄ metallis inuenit lapis spumē candide atq; nictis: quem alij stibū: alij alabastrū: alij turbasin appellant cuius vis principalis est circa oculos quos dilatat: quorumq; fluiditas et ulcerationesq; inhibet. Ideo id greci platyophthalmon dicere ad oculorū dilatatione. Unde in Hiero. pphē. Lumē pinceris stibio oculos tuos frustra componeris. Hiero. ad Furia. Non habuit crispantes mitras nec stridentes calciolos: nec orbis stibio fuliginatos: et de paul. Turbanda est facies quā contra dei pceptū purpurisio cerula et stibio sepe depinxit. Hinc stibinus a. um. penultima producta quod stibij colorē habet: ut apud Gal. j. Paralip. Hiero. Onychinos stibinos dixit.

Stichos latine versus siue ordo dicit. Unde distichus Stigma atis. nota siue signum que inuritur ab οστρη/ pungo. Var. Frons hec stigmatē nō meo notanda est. Per translationē quādoq; ponitur pro suggestillatione et infamia. Sue. Gal. Catullam a quo sibi versiculis de marmura perpetua stigmata imposita non dissimulauerat satissacientē eadem die adhibuit cene hospitioq; patris eius. Stigmata ut inquit Pl. delentur columbino simo.

Stigmatica dicunt famosi et nocentes qui nota aliqua adusti sunt ut seip̄ appareat. Stigmatias dicit voluerunt notis: et stigmatē punctos.

Stigo as. stimulo irrita: a quo instigo: sustigo: Quia quidā ab ago cōposita esse velint.

Sticho philosophus fuit qui capta patria: amissis liberis et vxore cum ex incendio solus et tamē beatus exiret. Interroganti Demetrio cui cognomē ab exilio vrbū polycertes fuit: nunquid perdidisset? Omnia inquit mea bona mecum sunt. Quo dicto dubitare demetriū cogit an viciisset. Nihil inquit pdidi: oia mea meū sunt: videlicet virtutes quas nullavis hostilis eripere neq; quib' sapiens sepius nullū potest subire dispendium.

Stilpones dicuntur ab aliquibus hoies parui qui nani vocantur.

Stimulus aro τοσ οστρη/ proprie dicit fustis acute cuspidis quo rusticū boues subpungit. Plau. in asti. Et nā nunc stimulus in manu mihi sit. Per translationē dicit omne illud a quo veramur. Hinc stimula carnis et vitiorū dicimus.

Stimulo as. pingo. Teren. in beau. Magis nunc me amice dicta stimulat. Hinc extimulo: quod est valde stimulo. Col. lib. vij. Libidinis extimulat furis.

Stingo et stinguo is. xi. cum. eiusdē significationis est cū extinguo. Licē. in progno. Et cū luna meās hipe rionis officit obli Stingunt radū ceca caligine tecti Quis cōposita sunt Distinguo: extinguo: interstin/ guo: instinguo: et restinguo.

Stiria pprie est aqua frigore cōcreta pendēs guttatim q. stillās. Virg. Stiriāq; imperis induruit horrida barbis. Pl. Distillantes hiberno gelu stiras. Inde Stiriadū quod est quasi stirie cadū.

Stilla diminutiua a stira ut inquit felus: et accipit. p. gutta: ut stilla olei: stilla aque. Apulei. Et sanguinis eruptionē vtriculo admodō exapit diligēter ut nulla stilla compareat vsq;. Tict. lib. ij. Fastigia facientes luto inducto pro cineris rectis stillicidia deducebāt per id stille decidūt in impluuiū. Var. Atq; olei stillam donaret opellitus vntoz.

Stillicidium quasi stillarū cadū: q. stillatim cadat vbi

e tectis gutte fluunt. Hierony. in ps. Sicut stillicidia
 stillantia super terram.
 Stillo as. guttatim suo: siue emitto. Plini. Fruter est
 resina stillans. Huius composita sunt Distillo deoz
 sum stillo. Virg. li. iii. ge. Lentu distillat ab inguine
 virus. Et distillare est paulatim fluere. Unde stupus
 humor? a capite dicit distillatio. Tre significat gutta
 tim humorem extrahere. Unde distillare herbas est
 humorem ex his paulatim extrahere. Hinc distilla-
 tio liquamen quo vititur cum pulmentarijs. Et distil-
 larius dicitur est pinnator distillationu r venditor.
 Seneca. Jam libarij varias exclamaciones r botu-
 larium r distillarium r omnes popinarum insitiores
 merce sua quadā insignita modulatione vendentes.
 Extrillo perfecte seu totū stillo. Ter. in phoz. Hisc
 ego illam dicitis ita tibi incensam dabo vt ne restin/
 guas lachrymas st extrilaueris. In stillo intro stillo.
 Plini^o libro. xx. Et aurium grauitati succum rapba/
 ni instillant.
 Stylus siue stylū cū y. grecum dici potest colūna. Vñ
 epistylū capitellū qd sup colūnā locat. Stylus etiā
 d: modus dicit. Ter. in plogo An. Dissimili ora-
 tione sunt facte ac stilo. Do. Oratio. in sensu stylus
 in vbis oratio ad res: stylus ad verbū.
 Stylobate στυλοσ τοκα μαξ λευσαι και βαρω
 βεταρω στυλιθε ταιος σχοιροβαηος. i. funā
 bulus σχοιροσ funis et βαρω pfluendo sic στυ-
 λος palus lignum trabs per quā vadat aqua quas
 canalis ligneus: et instrumentū ligneū quo aqua tra-
 ijiatur: vt sub regulis fieri solet. Car. lib. i. de reru.
 Cohortes in fūdo magno dug aptiores: vna vt inter-
 diū cōpluuū habeat lacum vbi aqua saliat qui intra
 stylobatas cū venis sit piscina. Boves em et aratro
 effa re reducti hic bibunt: hic perfundatur. Et lib. iij.
 Subtus columnarū stylobatem.
 Stipes sustis terre dēspus: qui quoniā pullulare aliqñ
 confuuit putant aliqui stipe ab eo dicit. Tre stipes
 dicitur rotis lignum et quodlibet aliud quod facile
 incenditur.
 Stipes is. et stipes is. merces que stipatoibus r militi-
 bus dabatur. Et cum spondetur pecunia stipulari di-
 citur: id est stipem obligare. Pecunia quos quā vel
 in erarium reponebant: vel dīs offerebant: vel men-
 dicijs porrigebant ad sustentationē vitę stips diceba-
 tur a stipando popterea q in cella stipabant: id est
 componebant.
 Stipendium es militare seu premium quod militibus
 datur. Cōpositū nomen ex stipe r pendo: quasi stips
 ponderata sit. Stips autē dicebatur ab antiquis es
 eo q anteq signatū esset non numerabat: sed pensa-
 batur. Quod qui supra as: vt Car. inquit acceperat
 sua necessitate matozem numerum non in arca pone-
 bant: aut in loculis sed in thesauris stipabant. i. in an-
 gustum ponebant: quo nimis loci occuparent. Alp.
 Stipendū a stipe appellatum est: q per stipes id est
 modica era colligatur. Sed quoniā stipendū quod
 militi dabatur perpetuū erat quousq erauozaretur
 diminuereur ve solidēq dabatur tractū videmus vt
 dicit ceperit illū militē ad solidū conduci cui pmitte-
 retur stipendū licet annuū Cassiodorus Vegetius r
 frontinus solidatū in militia fuisse scribunt cū cui sti-
 pendia ab imperatore pmissa erant. Stipendū etiā
 dicit qd quis tenet soluere principi: aut reipu. Liui.
 lib. ii. Et diuites conferent qui oneri ferendo essent
 pauperes: satis stipendū pendere si liberos educēt.
 Stipendiale qd pnter ad stipendū. Sidonius. Possit
 federe substipendiali.
 Stipendarius tributarius qui soluendo stipendio ob-
 nozius est: qui alio noie vectigalis dicitur. Vñ multi
 populi stipendarij erant reipu. romane. Hoc est qui

soluebant stipendū. Cesar. cō. i. Reliquasq ciuita-
 tes stipendarias haberent. i. tributarias. Cuius
 perpetū appellat stipendarios milites qui stipendia
 faciūt cū tales mercenarij siue erarij milites sint nū-
 cupandi: quos Bege. stipendiosos vocat: Quis r sti-
 pendiosū dicantur stipendijs pleni: hoc est qui stipen-
 dia plurima fecerunt.
 Stipendiosus: de quo mox in dictione stipendiaris.
 Stipendiarū: certū vectigal. Cice. in ver. acti. v. Inter
 sciliam ceterasq prouincias in agrorū vectigalium
 ratione hoc interest: q ceteris aut impostū vectigal
 certū quod stipendiarū dicit.
 Stipendiatas a stipendior. aris. qui stipendū recipit: r
 alio noie mercenarius dicit: vt sunt hi qui ad militiā
 adscribuntur. Pl. lib. vi. Regi eozū pediti sexcēta
 millia equitū. xxx. millia elephanz nouē millia per
 omnes dies stipendiant.
 Stipo as. rimas obturo: condense: quia in hoc stupa
 vti solemus. Est em deterius linum quod rimis ma-
 rime nauium claudendis adhibet. Unde stipatores
 dicit sunt qui in nauibus stipam hoc est stupam com-
 ponunt. Hinc stipare pro claudendo coartare den-
 sareq accipit sicut in nauibus fieri videmus. Virg.
 Stipatq carinis ingens argentū. Et stipare signifi-
 cat circū dare alique defendēdi causa. Liui. lib. i. Sti-
 patus agmine armatoz in foū irrupit. Hic cōstipo.
 Stipatores qui in nauibus onera componunt r qui re-
 gum vel alioz corpora custodiūt: a stipe quā accipie-
 bant: vel q reges stipent r vndiqz circū dēnt ac clau-
 dant pene constringentes instar apum circa ipsarum
 regem: aut q ipsi ferro stipati sint. Cice. libro. ii. offi.
 Demittebatq de stipatoibus suis qui scrutarent
 arculas muliebres: et ne quod in vestimentis telum
 occultaretur exquirerēt. Hos antiqui a latere latro-
 nes vocabant.
 Stiparius a. um. quod ad stipendū pnter. Pl. lib. iij.
 Doy siccate in sazo tundant stipario malleo.
 Stipuloz penult. co. a stipando significat. pmitto: seu
 pecuniā spondeo: stipe obligo: obligationem vel per
 obligationem habeo. Nam pprie de pecunia dicit:
 Quis ad omnes rogationes que solenniter sūt tras-
 latum sit. Hinc stipulatores dicitur qui per interro-
 gationem obligant promissorem. Hec enim duo sti-
 pulato opponuntur. Quod docēt Iurisconsulti de
 verborum obligationibus. Est autem stipulatio: vt
 inquit pomponius verborum conceptio quibus is
 qui interrogatur daturum facturum ve se id quod in-
 terrogatus respondet. Est autem stipulo: sūm Duf.
 verbum cōmune: qd tam in actiua q in passiuā signi-
 ficatione ablatiuo iungitur. Dicimus em Stipuloz
 abs te rogo te: peto abs te: et stipuloz abs te: pro ro-
 goz abs te. Iuena. Quantum vis stipulare et pro-
 tinus accipe quod do: vt toriens illum pater audiat
 subauditur a me stipulor. Est em actiue significātie.
 Sueto. vero passiuē. prulit: Pterozum lectozia que
 vetat minoz annis. xx. stipulari: id est interrogari.
 Plau. quozq passiuē dicit. Nisi dolo malo instipula-
 tus sis. Stipulatoz qui rogat r qui rogatur. Huius
 verbi composita sunt Adstipuloz quod est cōsentio.
 Cice. lib. accad. Fallum esse stoice dicit r eozū adsti-
 pulatoz antiochus. Instipuloz. Plau. in pteu. Adh
 surē viginti salue et sane sunt tibi hodie quas abs te
 est instipulatus etiā pseudulus. Restipuloz quod est
 contra sponsonē pecuniā obligo.
 Stipulatus us. idē quod stipulatio. Pl. Iouis deozū
 summi stipulatu.
 Stipula a stipa: hoc est stupa deducitur: siue q stipe in-
 star vatur: siue q ea qz stipari tectozi rimē confue-
 uerūt. Est autē stipula calamus frumenti puta tritici
 hordei: et similia: quod scz continet spicam cuius

interno dia genicula dicuntur: et aliquando genua: a similitudine genuu animalis. Plin. Frumenta que- dam in genu tertio spicam incipiunt concipere. Idē Benicula sūt tritico sternata: fari fena: hordeo octo- na. Stipula etiā dicitur que remanet in campo de- messo frumento. Itē ea pars que e frumēto demisso conculsa spica superstat: similiter stipula generali vo- cabulo appellatur.

Stirps cum de bobus dicitur generis se. est 7 significat originē. Virg. Deu stirpem inuisam. Cum vero de arboribus p tritico gener? mal. Idē lib. xij. Cū semel in siluis imo de stirpe recisum. Inuenit etiā femini- num. Idē. Cū stirpēq; raptas 7 pecus et domos.

Stirpo as. radices aufero: a qua est stirpo: p trālationē

Stirpā vicia dicimus quasi funditus tolli. Stirpitus pe. cor. aduerbiū significat radicatus. Luce. lib. iij. tuf. Hunc errorem quasi radicē omniū malozū stirpitus philosophia se extrahat pollicet.

Stirpices qui stirpes euellunt. Que tñ omnia a stipes incipiendo a quibusdā cū y. ypsilon scribunt.

Stiua aratri manica que tenetur manibus cum aratur. Virg. Stiuaq; que currus a tergo torquet imo. Dicitur stiua a stado: quī sup eā regula stat: et est quasi teno inter boues.

Stilata genus nauigij lacum magis q̄ altum a latitudi- ne sic appellatum: sed ea consuetudine quasi storum pro lotū fluit pro litē dicebat antiqui qui dictionib⁹ ab l. incipientibus s. litteras pponere solebat. A stila ta Stilarius dicitur: sicut a scapha scapharius. Stila- rarium quādoq; dicitur quod mari portatū est quasi stila aduectum.

Stlembus grauis 7 tardus. Lucil. Atq; equum pedib⁹ bus stlembum.

Stlepus sonus qui ex inflatōe buccarum erumpitur. Perlius. Nec stlepo tumidas intendis rīpere buc- cas. Postea stlepus 7 stlepetus.

Stoici philosophi appellati sunt ab ὀστος: quod signi- ficat porticū quo cōuenire ac disserere solebat. Erat etiā porticus athenis dicta pedile ex varietate pictu- re greci etiā ποικιλον variū dicunt. Suidas noster ὀστος ἢ ἀφ' ἀφ' ἄλλοις ἀπὸ τῆς βίβης τοῦ οὐ μικροῦ ὀστικοῦ λέγει ὅτι ἀπὸ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὠκεῖου τοῦ ἡλίου ὠροῦ ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν ἀκτῖνων ὡστε ῥῶν ἀπὸ τοῦ ῥαφῆθ' ἑστὰ ποικιλῶν ἐκλήθη ἢ ὀστος ἢ ἡρεκτος ἑφετος ἀπὸ τῆς ὠκεῖν ἢ ἰο- τῆς ἰερού. In hac porticu ceno philosophus discipu- los docebat. Cū et secta stoica: et philosophi stoici nuncupati sunt qui antea genonū dicebant a genone doctore. Hec est illa porticus stoicōū memoratissi- ma quam Archippus dicitur esse scilicet: quā p̄nitit polygnotus gratuito.

Stola apud veteres dicebat quicquid tegebat et apud grecos ὀσλη indumentū significat vnde stola dedu- citur. Postea ad honeste tantū matrone vestē hoc nomen translātū est que vsq; ad imos pedes demissa erat. Tibull⁹. Impediatur crines nec stola longa pe- des. Hic stola p matrona et honesta muliere ponit Papi. Omnis plebeio teritur sterna tumultu. Hanc eques: hinc iuuenū cetera stola mixta laborat. Et stola tum matronale atq; honestū dicimus. Dar. Quis stozalia vestit et stolatū p̄mittit meretricib⁹ pudore. Gal. mar. lib. ij. Sed quo matronale decus vercun- die munimēto tutius in ius vocando matronā corp⁹ eius attingere non permiserūt: vt inuolata manus aliene tactus stole relinquerēt.

Stolidus ponit. p exordi tetro molesto atq; illepidō. Stolonē inuultis 7 quasi stolidā fructificatio ex arborū radicibus. Plin. Fuerunt ab arboribus cognomina antiquis: vt frondino milici illi qui p̄clara facinora vulturnū trāstans fronde capiti imposta aduersus

Annibalē edidit: stolonē la cinie genti. Ita em appel- latur in his arboribus fructificatio inutilis. Car. lib. j. de re rus. Hā stolonis illa lex que vetat plus quin- genta iugera habere ciuem romanū. Et qui propter diligentia culture stolonum confirmatū cognomen q̄ nullus i eius fundo reperiri poterat q̄ est dicebat circum arbores radices que nascerentur e solo quos stolones appellabant.

Stomachus fistula per que cibus descendit: sed ponit pro ventriculo. i. receptaculo cibozū. Est em̄ princi- pium intestinozū a septime spine vertebra incipiens circa p̄cordia cū ventriculo cōnexus ab ὀστος τοῦ ὀστος ὀστος ore 7 ex o habeo ἡχ' ἔω: qz os sic ha- bēs vt effundat alio. Juue. Si stomachus dñi feruet vnoq; ciboq;. Interdū stomachus ponit p indigna- tione 7 ira odio 7 fastidio. Luce. lib. iij. tuf. Tractata diffinitione fortitudinis intelliges eā stomacho non egere. Sic dicitur Hō possum sine stomacho dice- re: hoc est cū fastidio 7 indignatōe. Interdū in bonā partē capis. p facilitate. Plin. in p̄logo. Argumentū huius stomachi mei habebis. i. huius mee facilitatis et mansuetudinis 7 benignitatis.

Stomachoz indignoz ac turboz. Luce. Cas. Si em̄ sto- machabere 7 moleste ferēs plura dicem⁹. Idē sub- stomachoz paulū fastidio. Aug. lib. iij. cō. Ille iam sub stomachano redio. Eade inquit a me ita viuas fieri nō potest vt filius istarū lachrymarū pereat.

Stomachicus qui ex stomacho laborat. Plin. lib. xv. scribit belleboz mederi stomachicis.

Stomachosus qui facile indignatur ac cuncta fastidit. Luce. Appio pul. Accipit p eo qui iniuriā contume- liāq; facit: stomachosiores inq; meas litteras quas dicitas non intelligo.

Stozar genus aromatis: et arbor vnde fluit. Dicitur 7 Styrar. Plin. lib. ij. Arabes ex syria reuebat styracē. Et hac fiebat offe vnguentū.

Stozea quā extendimus sup terrā. Plin. lib. xv. Colligit mala post equinoctiū auctōnale neq; ante septē deci- mā lunā: neq; ante primā horā caduū separari stra- mēnis stozeis paleis vt substerni. Dicitur stozea ὀστος τοῦ ὀστος ῥεῖν: quod significat sternere. Hec alio- noie 7 tegea 7 marta vocat.

Stratum participiū sine supinū verbi sterni: et signifi- cat id quod sterni solet. Virg. Strata iacent passim sua queq; sub arborē poma. Stratum vō nomen po- nitur pro lecto: vt in ps. Stratum lachrymis meis rigabo. Strata etiā dicuntur omnia vestimenta que sternuntur: vt vestes stragule 7 peristromata. Suid. Strataq; que membris intepuere tuis. Rursum stra- ta seu instrata generaliter dicunt omnia q̄ equis mu- lit vt instrunt: et dicitur equos stratos instratosq; eis ornatos. Livi. lib. vi. Strata detrahi iubet. Et libro de secūdo bel. pu. Armatos deinde instratisq; equis signū expectare. Seneca ad Lucil. Stultus ē qui equū emptur⁹ nō ipsum inspicit sed strati eius 7 frenos. Strataq; sine appositione vie: dicit via lapi- dibus recta: vt sunt vie romane in omnes italie vides silicib⁹ strare. Ideoq; plus sceleris latro predo per- cussorq; committit si in via strata in viatorē grassat.

Stratus us. lectus. Macro. lib. ij. Re. Accidit vt surge- ret dauid de stratu suo.

Stratoziū qd̄ sterni solet. Idē in eodē. Obiulerunt eē stratozia 7 rapetia.

Stramen quod solo quiescendi gratia sternit. Dicitur 7 stramentū: et proprie est stipula. Car. Tertio mo- do metitur: vt stramentum medium subscendit quod manu sinistra summū p̄bendū: quo medio melleum dicitur puto. Infra manū stramentū qd̄ terre beret po- stea subsequatur. Dicitur stramentum a stando vel ē stratu quod id substernatur pecozū.

Stramineus a. um. qd est ex stramine. Prop. Straminea possit dux habitare casa. Porcius edificij lucei inventoz fuit exemplo hirundinij.

Stramentarius a. um. quod ex stramento fit.

Strages significat cladem depulsionē prosligationem iacurā. Nam antiqui sterno et ligo in eadem significatione accipiebant.

Stragula genus vestis inquit Alco. Alp. Stragulam vestem accipit pro vestimento quod inquit quale est grecorū palliū. sed Diero. pro veste muliebi posuit cum inquit. Stragulatam vestem fecit sibi/byllus et purpura indumentū eius. Alij accipiunt. p. lectorum oportio: ybi et dormiebant antiqui et discubebant vario delinimēto figuraz aut auri picto. Car. Quicquid insternebant: a sternendo stragula appellabatur quicquid culitre sternit. Tibul. Nam neqz ruc plume nec stragula picta soporē. Et stragulas vestes aulea et tapetes intelligimus.

Stranguria difficultas vine qd guttatim micturunt: ab ὄσπυρα λέω constringo et το ούρον vinar: vel ab ὄσπυρα λέω quod apud nos gutta significat ούρον mingo latine. Subtiliū dicit.

Strangulo as. stringendo gulam neco. Plini. lib. vii. Fabius senator pictoz in lacris haultu vno pilo stragulatus est.

Stratagemata astutie rei militaris: gesta militaria: exempla: siue consilia militaria: quibz boies ad similia faciēda ducunt ὄσπυρα enim exercitus αἰω ducio Stracia milita exercitus.

Strato nomen pprium sidonis reguli: qui vt Diero. scribit manu. ppria se volēs confodere ne imminuentibus Persis ludibrio foret: quoz sedis egyptij regis societate neglexerat retrahēbatur formidine: et gladium quē arripuerat circūspectans hostium pauidus expectabat aduentū. Quē iamiaz capiendū vpo: intelligens extorsit acinacem de manu et latius eius transuerberauit. Cōposito qd ex morte cadaveri se moriens supererit ne post virginialia federa alterius coitum sustineret.

Strena munus quod datur die festo omnis boni gratia qualia sunt que passim dantur die dominice natiuitatis et principio anni noui: a nūero quo significat alterū tertiaz venturū similis cōmodi veluti trena. que p̄posita s. littera dicit strena vt in lite solebant antiqui dicētes strem. Quidā a strenuitate strenam dici putant. Pompo. Quidē si qua ventura est alia strena strene. Sue. de Cali. Et ne sordidus fetidulqz imperator: eam consuetudinis pulcorū liberalitatis gloriā conseruaret inuente anno dixit se per calēdas ianuarij strenas recepturū stertoz in vestibulo edij calendarū die ad captādas stipes quas plenis ante eū manibus ac sinu omnis turba ferebat: tamē grece vulgo ita dicit etiā versus subaudiam.

Strenu fortis: celer: vigilans: et ad res gerēdas promptus. Sal. Mā vt quisqz strenuus ceciderat in bello Col. li. viii. Magister pecoris acer durus strenuus: laboris patientissimus alacer atqz audax esse debet. Hinc strenuitas. Quē. Pulcaqz strenuitas mansit.

Strepo strepis strepui strepitū. vnde strepitus us. qui proprie pedū ambulatiū manuumqz aliquid pertractantiū sonus est. Appellatur et fastus et pompa diuitiarū quasi a strepitu comitantiū: vt apud Quinili. Hic cum me euo casset subito strepidū: totoz fortis sue strepitu circūstetisset. Hinc cōponunt Lōstrepo. Sel. lib. ii. At omniū bonoz et testimonij et exemplis constrepebat. Circūstrepo. August. lib. iii. conueni cartbaginē et circūstrepebat me vndiqz sarta go flagitiorum amozum. Instrepo contra vel valde strepo: aut cum strepitu nomino. Virg. lib. iii. geoz. Dost valido vites lub pondere saginus axis Instre

pat. August. libo. viii. cō. Omnes sibi met inuicem quisqz vt eū nouerat instreperunt nomē in strepitu congratulationis. Instrepro. Virg. Digna sed argutos instreperere anser olozes. Obstrepro cōtra aliquem strepitū facio. Sal. Ad bec male dicta alta cum adderet obstreperere omnes hostem atqz paricidam vocare. Perstrepo: valde strepo. Teren. in euforas simul prozuit se abeunt lauati perstreperunt ita vt fit domini vbi absumt. Et omnia habent penultimā correptam.

Strepto as. penul. cor. sepe strepitū facio. Virg. lib. i. geoz. Melio qua p̄ter solitū dulcedine lecti: Inter se solijs strepitant.

Serepitus us. Vide paulo ante in dictione strepo.

Strideo es. diu. et Strido is. di. Virg. Striduntqz caminis stricure chalybum. Et proprie stridere dicit cum funes sonam faciunt. Idē. Stridorqz rudētum: Suis etiā ad alia transferatur. Dora. in ser. Stridere secreta diuersos aure susurros. Et in Luā legitur strido: dentium.

Stridon opidū in agro Justinopolitano: a quo diuus Diero. ortum habuit. Quod a gobis euerfium damatie quondā pannoniqz confinū fuit.

Stringo is. xi. cum. arcto. Dli. Apprehensamqz manu stringit. Per translationē stringere quōqz pro pcutere ponitur. Virg. lib. i. Atqz animū patrie stringit pietatis imago. Quandoqz. p. rarefacere: excidere. Idē in buc. Hic vbi densas Agricole stringunt frondes. Quandoqz pro decerpere: colligere. Idē lib. ii. geoz. Sed tamē et quernas glandes tunc stringere tepus et lauri baccaas. Hinc stricure oliue que manu leguntur ad differentiam caducarū. Quandoqz pro radere. Idē lib. vii. Ego sum pleno quem flumine cernis stringentē ripas. Quandoqz pro vulnere. Idē in eodem. Hunc primū leuis hasta thēmile stringeret. Atqz pro attenuare: componere: quod stringendo fieri solet: vt et stringere remos. Stringere enim est nudare. Idē lib. xi. Strictū rotat acer lucagus ensem. Huius composita sūt Astringo: quod est iuxta stringo. Constringo simul totum stringo. Colu. lib. vj. Si eodē scrobe duas aut tres arbutulas volēs constituere: curato ne pariter se constringat. Distringo valde siue diuersis modis stringo. Distringo de ortum: aut valde stringo: excido. Col. lib. v. Jam vō muscus qui mox compedis crura vitium et vineta comprimunt stuzqz veterino macerat ferro distringendus et eradendus est: atqz hoc in ima parte vitis. Exstringo extra stringo. Dieron. ad Threst. Tamen in presenti epistola hoc breuiter extinxisse sufficit: qz iusti appellantur nō quo omni vitio careat: sed ex maiore parte virtutū. Obstringo Perstringo Distringo Restringo et Substringo. Colu. lib. ii. Boves cum ab opere distinerit substrictos cōstricit: mandibulqz comprimat dozum.

Strictim aduerbiū significat singula stringēdo. Unde strictim referri dicimus ea que cum sparsa ac diffusa essent: breuiter et quasi summam colligunt.

Stricte significat arctea quo formantur strictius et stricillime.

Stricte oliue: que manu colliguntur ad differentiam caducarum.

Stricure pprie dicunt scintille que de ferro candenti micant euntqz cum massa malleis tūditur: aut qz stricte emittuntur: id est celeriter: aut qz oculos suo fulgore perstringūt. Virg. lib. viii. Stricure chalybū et fornacibz ignis anbelat. Ser. vero ait. Stricure est terra ferri in massam coacta: ibiqz ponitur stricure pro ferri massis.

Strigones denarum virtutum homines qz in se constringunt et arctati sunt.

Strige ordines rerū inter se continue collocatū: q̄ vna sine stricte. Col. lib. ii. Trumq; siccatū coarctatū bimir in strigam: atq; ita manipulos vinciem. Strē longitudo maior latitudine dicit. Striga: quo strigatus ager vocat qui p̄ strigas crescit a septentrione in meridiem.

Strigolus a. um. quod est exhaustu & macilentū: quasi strigolus. Unde iumenta strigola dicta sunt q̄ coz poia coz restricta sint fame: aut alia vitū causa. Col. lib. vii. Quis possit huic aliquatenus coparari q̄ pro generat onager: nisi & indomitū et seruire contumax siluestri more strigolum pat̄ p̄ferret habitū. Et lib. viii. Placide ac lente pabulis ve et largi sit vberis & non strigolissimi cozpois.

Strigmenta: sordes que et cozpozibus radūtur. Unde strigmenta olei dicitur ceromata. i. sordes olei q̄ ex vinctozū athletarū cozpozibus radunt. Plin. Notum est magistra honoris eius octogenis sesterijs strigmenta olei vendidisse.

Strigil instrumentū p̄ proprie ferro dentatū: a stringendo. i. radēdo quo equos & id genus iumentā expolire solēt equifones e cozpoie sordes abradēdo. Et vtebant veteres ad radendas sordes cozpozis sudozēq; tergendū: p̄cipue in balneis anteq̄ comederent ex auro argēto ferro. Interdū etiā lapidibus quibusdā vt nunc lineis. Persius. Puer et strigiles crispini ad balnea defer. Quidā strigiles accipiūt p̄ peccatis fricatorū quos indi ex bebeno faciebant. Legimus apud Strabonem lib. xv. de moribus indoz. Illos exercitium p̄cipue frictione probare & maxime strigilibus bebeno leuibus cozpoia expolire: reges āq; cozpoia strigilū perfractione curare. Strigiles etiā sūt velaria vnde athlete post laborē stringunt. Plin. de spongia. Lintis eius plurimū p̄ficat contra scabrics genarū et quicquid opus distingere p̄stat et strigilum vicem linteozumq; affectis cozpozibus. Alii strigile accipiūt p̄o quodā vasis genere. Strigilū strigilū & ampullarū artifices mature euasent. Plau. in persā. Ampullā strigilem scaphium foccos palliū marsupium habebat. Et lib. iii. de si. Si ad illam vitam que cū virtute degatur ampulla aut strigilis accedat. Et in hispania strigiles etiā vocabat̄ auri paruulas massas. Et strigilū aluminis genus pumicosum & foraminum fistulis spōgie simile rotundumq; natura. Col. Cellus. Medicamentū in aurem p̄ strigile instillari iubet. Strigiles etiā num sermōe vernaculo pisciculi quidā dicitur: quozū frequens sit captura p̄ byemes. Hanc dictionē Plin. a stringo vel a greco ἀλεγγισ deduci existimat.

Strigilecula dimi. a strigil p̄o vase Apul. Strigilis & gutti specis graphice describens sic inquit. Qui magno inceptu predicauit fabricarū semet sibi ampullā quozq; olearia quā gestabat lenticulari forma tereti ambitu pressula rotunditate: iurataq; honestam strigileculam recta fastigatione clausule sēpta tribulo ligule: vt et ipsa in manu capulo moxaretur et sudoz ex ea riuulo laberetur.

Strigium vestis hispanica. Plau. Modus est iurat se tribulo strigium oppignerasse.

Strix strigis: avis quedā nocturna & importuna a stridendo dicta. Luc. libro. vi. Q̄ trepidus bubo q̄ strix nocturna querunt. Aggredit̄ pueros nutricis egenes: et ex illoz cozpusculis vitale sanguinē absober. A cuius auis noxamento strigee appellamus multi eres puellulos fascinantis suo contactu & lactis munerumq; oblatione. Sere. Preterea si forte premit strix atra puellulos. Tirofa immulgēs exercis vbera laibus. Striges etiā sunt olera vilia: vt apud Plaut. in pseu. Vbi homines cenas sibi coquit cū condūit: non condimētis condūit: sed strigibus. Juuena. Et

sonat vinctis strigibus. Legit & strigilibus.

Strie et strature: sunt quasi canalicule et sulci quibus quoddam columnarum genus excauatur. Gictru. lib. iii. Columnarū strie faciente sunt. xliii. Ita excauare vt norma in cauo strie cum fuerit cōiecta circū acta anconibus striarum dextra ac sinistra tēgat acumen. Hinc striatas columnas: dicimus que stris distincte sunt. Plin. lib. xxi. Landoz eius eximius solis foris striatis. Apul. Frontem striatam vocat cōtractam caperatamq; et quasi sulcos facientem p̄ stritudinem. Striare etiā videntur boues cum peractoz aut non peractoz priore versu alius intur. Hoc autem fieri dum boues adhuc in priore versu aubeant non conuenit.

Strimon fluuius thracie. Unde sit strimonius a. um. Arg. lib. i. ge. Strimonēq; grues: et amaris inryba fibus. De primitiuo ides. Rupe sub aduersa deserti ad strimonis vnam.

Strobilus nucleus pinus similiter & arbores nucleos pinos ferentes strobili dicitur apud Dioscorum & Balenum.

Strophas adis. latine cōuersio vertigo.

Strophas: acumen subtilitas: ab στροπή conuersio. Hiero. cōtra Ruf. Qis scire cotas at guttarū tuarū strophas vel specularū infidias.

Strophos: dolor intestinzum: quos romines latini vocant.

Strophus propriū nomen p̄ hocensis regis.

Strophium: fascia pectoralis que virginale tumorem cohibet p̄ pillas. Turp. De miseram q̄ inter vias epla excidit imbi sēgit quā iter tuniculā ac strophū collocat. Strophia etiā corona ad insigni qd̄ imponebat capitibus sacerdotū quod οτο του στροφοει: hoc est vertendo. Plin. lib. xxi. Tenuioribus vtebant antiqui coronis strophia appellates. Quius diminutiū est strophium.

Strophades sūt due insule in mari Ionio quas antea plote vocabantur. Virgil. Accipiunt strophades graio sūt nomine dicte Insule ionio in magno. Dicte strophades ab στροφη conuersio. Suidas autem στροφοιο Τροστρογγυλον ἰσρ ἀριον: et subdit ωστροφοιορ Δια Δημασι ωσ και οισπεισ φορονσι.

Strongylos & strongyle es. penul. coz. Insula in mari egeo: vna ex eolis sic dicta q̄ sit rotunda & globosa quod strongylon grece designat. Hec vt Plin. lib. iiii. scribit vincarum fertilis est cū ambitus pater. lxx. milibus passū. Ea nunc Maros: sed antea dia vocata. Syr. lib. xiii. Velle agarbina dedi plataq; strongylos baustris.

Stroma stromas: omne qd̄ sternit: a quo sit peristroma. Struo is. ii. crum. ordino seu ordinate apto. Lul. lib. i. Postq̄ struxi vrinā stabant cum paucis procerū in medium duces prodeūt. Composita huius verbi sunt Adstruo: construo: destruo: extruo: instruo: obstruo: p̄struo: substruo: et superstruo: que s̄m vim prepositionum significant. Hiero. ad Terentiam. Hinc valles substructionibus opplendo. Lypsi. Ad certamen animus ante p̄struitur quando se aduersarius constitetur.

Structilis & hoc structile pe. coz. vt structiles columnę que nō sunt ex vno lapide: sed ex multis.

Structor: qui aliqd̄ ordinat. Donit̄ et p̄cellario qui in structendē menis & cibo curā habet a struendo. i. ordinando & cōponendo qui culrello scindit in frustula. Dar. Et que nō egeat ferro structozis offelle. Qui vero cōiuiū princeps est architrictinus vocat.

Structura edificium siue compositio & ordinatio. Col. lib. i. Igit̄ ad structure cū primū statim fundamenta laiciuntur: euicandum est.

Strues a struo, pprie lignoz cogeris est. Et strues dz genus tibi quod addebat in facris. Quid. lib. j. fast.

Struma tumor vel morbz qui a scrophis que id morbi patiuntur Scrophula dicit. in quo subrus concrete quedam r pure r sanguinee quasi glandule ozuntur.

Inde strumosi dicuntur qui id vitium patiuntur. Et Cor. Cel. scribit Strumam exantia quedā in tergo.

Bibbus vero in pectore. Alii strumā vitii gutturis esse putant. Latul. in opprobriū dixit Sella in cur-

ruli struma nomius sedet. Inde strumofus. Juvena. Nec preteritum rapuit nero lorpipedem vstrumofum atqz vtero pariter gibboqz tumentem. Pli. lib. j.

Buttur homini tū et subus intumescunt aquarū que potātur plerūqz vitio: propter qd quedā tubera spongiosa p corpus aliqū inspersa scrophule dicunt

que etiā sub strume appellatione cōtinent: vt rectius strumule qñ parue strume qz scrophule nominētur.

Struthius r pro se. Struthio auis est corpore grādis grauitas. Hiero. in iob. Penna struthionis similis est penne herodū r accipitris.

Struthio camelus: maxima auium est si tamen auis est dicenda cū pennas duntaxat habeat vt adiuuent ad currendum cetero volucris non sic nec a terra tollatur.

Ungulas habet ceruis similes bifurcas comprehendentes pedibus ingerit. Concoquit quecūqz deuorat sine aliquo delectu. Vira in eo soliditas. Et est in tanta corporis altitudine: si colla frutice occulta uerit latere se putat. Quia eius in pretio sunt. ppter amplitudinē: et penne quia galcas varijs coloribus infecte adornat.

Studiuū est vehemens applicatio animi ad aliquid peragendum. Accipitur quādoqz pro exercitatione: vt cū dicimus studia literarū. Colu. Et ne singula persequar et studio: quod quisqz agere velit cōsultissimū rectorem adhibeat id est exercitio vel operi vel arti.

Quādoqz pro diligentia. Quādoqz pro fauore seu amore. Sal. D. Syllanum certe scio q dixerit studio reipu. dirisse. Quādoqz pro volūrate: vt Scinditur incertū studia in cōtraria vulgus.

Studiosus modo assiduum ac perseuerantē significat. Et ad heren. Ideoqz bonis viris et studiosis amic⁹ erat. Vodo cupidū r alicui rei debitum atqz additū: vt studiosus laudis. i. cupid⁹ et studiosus cesar: id est amator vel beniuolus. Lic. Lecinne: Viri sunt optimi r tui studiosi r mei necessarii. Hinc fit Perstudiosus. Idē in Lato. Attributo tris grec⁹ quarū constat eā pstudiosum fuisse in senectute.

Studeo studes studui itum. Studium adhibeo: do operam alicui rei. Cesar con. j. Cupiditate regni adductus nouis rebus studebat: id est vacabat: construitur etiam cum ablatiuo mediante in vel etiā accusatiuo pferim si aliquid studiosius legimus. Titi. in psal. Ferētinatis popul⁹ greca studet. Et studere est amare: siue fauere. Sal. Neqz studere neqz odisse: s; minime trāci deest. Quid. lib. jr. me. Cui studeat deus omnis habet. Item Eniti. Lic. lib. j. offi. Quorum vero patres aut maiores aliqua gloria pstituerunt: hi student plerūqz in eodē genere laudis excellere.

Lactan. lib. iij. duo significata eius comprehendit. Qui sapientiē studet vtiqz nondū sapit: sed vt sapere possit studet.

Stupa linum vile quod lini cortici proximū est: vt inquit Plini. ab greco στῦπεος quod stupam significat: vel a stipando q ea stipentur naues. Hinc Stupeus a. um. Virgilius. Subiiciunt lapsus et stupea vincula collo.

Stuprum est coitus lege vetitus qui duplex est. Vnus cum nupta quod adulterium dicitur: aut cum puero

aut cum sanguine coniunctis: siue sacris virginibus aut cum vis afferunt: cuiuslibet persone: etiā si ancilla sit. Aliquādo stuprum ponit pro turpitudine. Meut us Derire malunt ibidē q cū stupro redire ad suos populares. Ennius. fēde stuproz castigoz quotidie turpiter.

Stupro as. vitio stupus. Plau. in aul. Is adolescentis illius est auiculus qui illam stuprauit noctu cerenis vigilis. Lic. lib. iij. ad herē. Qui violasset ingenuā: matrem constuprascet.

Stupeo ea. pui. significat quodā modo sensum rerum nō habere. Persius. Sed stupeat hic vitio. i. insanus est factus vitijs. Iungitur et cū accusatiuo. Lic. de fi. bo. Neqz cū loqueris varrones stupemus. Huius composita sunt Obstupreo et Substupreo: a quibus Stupefeco: obstupesco: stupefacio: obstupefacio: stupeo: et obstupescio.

Stupor est alienatio quedam sensuum q seilicet sensus constipentur.

Stupidus quādoqz pro stupefeco: qñqz pro insensato accipit. Unde stupentia siue stupida dicitur quādo vel parū vel nullā habent sensum.

Stultus: imprudens / improuidus. Itam et multi non insipientes aliquādo stulte aliquid vel agunt vel loquuntur. Fatuus plene insipiens. Afra. Ego stultū me existimo fatuū esse non opinor. Insanus qui abiecta ratione cū furore r impetu omnia facit. Rudis qui nunqz didicit. Stulticia quattuor modis dignoscitur. Aut cum non venerit in mentē quod oportet. Aut si venerit: non teneat: aut bonum consilium non admittat: aut malū admittat. hinc Defosus ecor uerso. Optimus ille quidem qui per sese omnia noscēs Preceptor suus ipse sibi meliora peregit. Rursus et ille bonus monitus qui recta sequet. Qui non ipse sapit neqz credit recta monenti: Hic nullam in partem vtilis est.

Strypticus: idem quod strictus: ab στῦψω obturo: stringo.

Stymna est spissamentū et domitura vnguenti: vt inqz Dioscorides.

Strymbalus lacus in arcadia in cupripis erat Strymbalū oppidū. Quid. lib. ij. fast. Testis erit phoioe testes strymbalides vnde. A Strymbalo lacu Strymbalides aues appellate sunt tante magnitudinis: vt solis radios obumbrare dicerentur omnē arcadiam deuantantes. Hiero. Cerberū et strymbalidas narrat fabule poetarū. A Strymbalo oppido fit. Strymbalius a. um. et Strymbalis idis. Hieron. contra Ioui. Aristoteles Strcomeni tyrānus adamauit virginē Strymbalidē que cū patre occiso ad templum diane concessisset: et simulachrū eius teneret: nec vi posset auelli: in eodē loco confossa est. Quicūqz nec tanto omnis arcadia dolore commota est: vt bellum publice fumeret: et necem virginis viciiceret.

Strygis. generis feminini proprie melitiam designat στῦγρος enim tristis dicitur στῦγρος iaw merco: vel dicitur ab στῦγω timeo odi q terrori omnibus sit. Virg. Strygiamsqz palude dū cui iurare timent et fallere numen. Simgit a poetis q sit infernalis palus cum sit fons in arcadia epitofus animalibus cuius aqua illico necat ex nimio frigore: vtpote cū perfluens ipsa statim lapidescat. Tradunt hac aqua es ferrum erodi r omnia vasa in ea missa frangi preter coinea. Est et alia palus in egypto iuxta memphim quam veteres styga vocauerunt. Hinc Strygius a. um.

Seneca. Hic secus vmbrias territat Strygius canis Aristophanes autem in ea comedia: que παρὰ χῶσ οσ εγγραφεσι ερισαυθην αυλωγ Ιωσ οίπερι εισίτρο νοφιε Τερωσ καλλιστογ ωσπερ ερθοδε και λυρριρωρασ και θιασους εσ

Ασμεορδσσ αμλορρ υρρακρρ κρρ κροσρρ χρρ
ρωρ πολρρ. Hā sit proxima est elysio.

S Ante D

Suauius dulcis: a quo suauitas et suauitudo pro dulce/
dine. Plau. Suauitudo mea. Quorū cōtraria sunt
Insuauis/austerus/asper. Insuauitas/insuauitudo.
Aduerbia suauiter/insuauiter/suaue/insuaue. Vir
gili. Et suaue rubens hyacinthus.

Suadeo es. si. sum. fm naturā bisyllabū est: licet multi
trisyllabū putent. Quod et si inueniatur solutio di/
ceda est a suaue et do pro dico. compositū esse quidā
arbitrant: hoc est suaue dico. Est em suadere accom/
modatis et suauius verbis aliquē in opinionē nostrā
inducere conari: hoc est hortari aliquem ad id quod
intendimus. Cuius contrariū est dissuadere. De per
suadeo supra habitū est.

Suadela pe. pro. suo. dicit.
Suasoria a. um. quod ad suadendū pertinet: vt suasoria
munus. i. officium suadendi. Et pars deliberatiua a
rhetoricis suasoria dicit.

Suasum: color ex stillicidio fumoso in vestimēto albo.
Sunt et qui omnē colorem suatum velint appellari: q
quasi persuadat in aliu colorē transire.

Suauiū qd et sauiū dicit p diminutionē. i. voluptas dicit.
Ter. D. thais meū suauiū.

Suauior aris. et sauior significat cū voluptate aut pte
gaudio osculo. Catul. ad Ceteriū. Lucidū os ocu/
lorū suauior. De hoc etiā in Dissuasio.

Suaute sua ipsius natura. Et suoapte suo ipsius: sicut
suoapte meo ipsius. Lic. lib. i. cul. Terrena et humi/
da suoapte nata et suo pondere ad pares angulos in
terra et in mare feruntur.

Sub prepositio et separatur: et componitur. Separata
aliquādo denotat tempus et accusatio iungitur: si/
gnificatq circa vel per. Virg. Sub lucem exortat
calathis. i. per lucem: seu adiuuente luce. Aliquādo
ponitur pro in: vt sub idē tempus: sub eandem horā
id est in eodem tempore: in eadem horā: qd et per
idem tempus: et per eandem horam: vel circa idem
tempus: et circa eandē horā exponi possit. Livi. Trin/
q legati fere sub idē tempus ad res repetēdas missi.
Sic. de Augu. Sub horā pugne tam arcto repente
somno deuictus vt ad dandū signum ab amicis exci/
taretur. Aliquādo pro statim post: vt sub hec verba.
Lic. plano. Sub eas aurē reddite sunt. Aliquādo
significat ad locū et pro ante sumit. Virg. Postesq
sub ipsos nituntur gradibus. Aliquādo in loco et p
subter capitur/constructurq cū ablatiuo. Idem lib.
viii. Arma sub aduersa posuit radiantia quercu. Itē
cū ablatiuo accipitur pro in: vt apud eundē. Manes
sub ingenti lustrat dū singula templo. Itē prope: vt
quo deinde sub ipso ecce volat. Itē significat cū: vt
sub sarcinis. i. cum sarcinis. Composita et plerumq
localem significationē retinet que illi propria est: vt
subeo suppono. i. subter. Interdum significat infra:
vt Laudamq remulcens subicit pauitatem vtero
siluasq petiit. Interdū diminutionem: vt subdubi/
to/subirasco. i. aliquantulum. Est em vt Do. inquit.
temperamentū plene pronunciationis. Interdū si/
gnificat supra: vt Corpora saltu subiciūt in equos:
id est supra iaciunt. Interdum prospere: vt succedit.
Interdū post: vel p pūmū: vt sublequo. Interdum
contra vel prope: vt subfesto. Cesar. Audacius subfi/
stere: adūm q et nouissimo agmine prelio nostros la/
cessere. Interdū prudenter/ seu diligenter: vt subser/
uio. Interdum in promptu: vt quomodo ratio non
subest. Interdū latenter: vt suppleo. Interdū sensim:
vt surrepo. Interdum adverb. Livi. Tanq spes sub/
effet. Componitur autē fere cum omnibus litteris.

A vt subaro. B vt subbido. C vt succido. D vt sub/
do. E vt subeo. F vt suffero. G vt suggero. H vt sub/
hasto. I vt subiuo. L vt subleuo. M vt submoueo.
N vt subnecto. O vt suborior. P vt suppono. R
vt surripio. S vt subfanno. T vt subtrabo. V vt sub/
uenio. Sed quotiens subiungit vocalibus vel b. d.
b. l. n. s. remanet b. integra: in alijs mutatur b. in li/
terā sequentem: subrido/ subrogo/ subrimo. Sustineo
vero suspiro/ suspicor/ suspicio/ sustuli/ sustollo: et bu/
tusmodi sine b. scribenda sunt: quia non a sub: sed a
sufum sine sursum composita sunt.

Sub corona ventūdari capriui dicebant: quia coronati
vendebantur.

Sub iugū dicebant hostes missi esse: quia duab^{us} hastis
in terra defixis: tertijs superligata inermes sub ea
transire cogebantur.

Sub manu vulgaris locutio: et significat statim: tem/
porisq momentū quasi de manu in manū. Seneca
libro. p. epistolarum ad Lucil. Consiliū nasci sub die
debet et hoc quoq tardū est nimis: sub manu quoq
quod aiunt consiliū nascitur. Suet. de Augu. Et
quo celerius ac sub manu annunciari cognoscias pos/
set quod in prouincia quas gereretur: iuuenes pri/
mo modicis intervalis per militaris vias: debine
vehicula dispostuit.

Sub vitem hastas iacere dicebatur veles: cū sub manū
sursum hastam mittebat. Sub vitem preliari milites
dicebatur cum sub vinea militari pugnabant. Sub
vineam iacere cum adstitibus centurionibus sudes
iacere cogebantur.

Subactus a. um. vide in dictione subigo.
Subagito as. significat inco. Plau. Dum ille meretri/
cem subagitat: ego queisco.

Subaquaneus a. um. quod sub aqua manet vt scopul^{us}
subaquaneus.

Subalaris et hoc subalare: quod sub alis est. Unde scri/
bit Lampri. Helio gabalū solitum fuisse in accubitis
habere plumas subalares.

Subcemiculū farinariū cribriū: quod fit e setis equorum
quemadmodū erucosiorum et pollinarium fit e lino.
Excussoria cribra sunt quibus furfur seceritur. Pol/
linaria quibus pollen: hoc est grossior: puluisculus fa/
rine diuiditur.

Sub cinerius a. um. qd sub cinere coquitur. Quā subci/
nericum panē legimus.

Subdo subdis suppono/ subicio. Cato de re rustica.
Ignem subdito: vbi bullabit vinum ignem subduci/
to: et subdere subiungere. Quintil. His dicitis et alia
subdit.

Subditus: qui alicuius imperio subiectus est: subditū
etiā partum dicimus suppositū: hoc est sublatum ab
ea muliere q peperit: et alteri appositū. Itē apud iu/
risconsultos subditū testamentū dicit: cū vero testa/
mēto occultato aliud clam fuit appositū. Subditus
iudex qui loco motui datur.

Subditius qui subditus est. Plau. in am. Subditiu^s
ecum erit foras.

Subditius suppositius. vnde a Plauto iupiter di/
ctus est subditius Amphitruo. Suet. Non modo
verius censoria quadam virgula notare et libros qui
falso viderent inscripti tanq subditios summoie
re familia permiserint sibi.

Subdolos penul. co. occulte decipiens.

Sub dio aliquid esse dicimus quod nō est sub tecto: sed
in nudo et sub celo. Aliter dicitur sub Boue ab eo q
græci iouem Iov Aia dicunt. Hora. lib. i. car. Quidā
q sub dio et trepidus agat: bine subdialia pauimēta
et subdiales deambulationes quas Tact. græco vo/
cabulo vocat bypetras.

Subdiale quod sub dio permanet. i. subaere. Di. Illi